

Ústavný súd Slovenskej republiky v Košiciach na neverejnom zasadnutí senátu konanom 1. júla 1997 preskúmal podmienky konania o prijatej časti podnetu [REDAKOVANÉ] a takto

r o z h o d o l :

Konanie o prijatej časti podnetu [REDAKOVANÉ] z a s t a v u j e .

O d ô v o d n e n i e :

Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) dostal 25. marca 1997 podanie [REDAKOVANÉ], označené ako: „Ústavná sťažnosť - zaslanie“. Po jeho predbežnom prerokovaní ho ústavný súd 11. júna 1997 prijal na konanie v časti namietajúcej priet'ahy v konaní Mestského (teraz Krajského) súdu v Bratislave v konaní sp. zn. 21 Cb 85/95. Vychádzajúc z obsahu prijatej časti podnetu ústavný súd podanie navrhovateľky kvalifikoval ako podnet podľa čl. 130 ods. 3 ústavy, ktorým namietala porušenie základného práva upraveného v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky označeným postupom všeobecného súdu.

Keďže po prijatí podnetu musí byť ten, kto ho podal, v súlade s § 22 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení zákona č. 293/1995 Z. z. zastúpený advokátom alebo komerčným právnikom, ústavný súd 13. júna 1997 navrhovateľku vyzval na zaslanie splnomocnenia pre svojho právneho zástupcu pre potreby konania o prijatej časti jej podnetu.

Navrhovateľka svojím listom 20. júna 1997 ústavnému súdu však oznámila, že vzhľadom na svoje terajšie postavenie (dôchodkyňa) a jediný zdroj príjmov

(dôchodok) si: „vôbec nemôžem dovoliť osobne cestovať do Košíc a navyše si zaplatiť advokáta, aby ma sprevádzal“.

Podľa § 31a ods. 2 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. v znení zákona č. 293/1995 Z. z., ak zákon neustanovuje inak a povaha veci to nevyklučuje, na konanie pred ústavným súdom sa primerane použijú ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku. Berúc do úvahy ustanovenie jeho § 103, v súlade s ktorým súd kedykoľvek za konania prihliada na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať (podmienky konania), ústavný súd zistil, že nezabezpečením svojho právneho zástupcu podľa § 22 zákona č. 38/1993 Z. z. navrhovateľka nespĺnila takú procesnú podmienku, ktorá je nevyhnutná pre konanie ústavného súdu o prijatej časti jej podnetu.

Keďže nesplnenie tejto procesnej podmienky vylučuje ďalšie konanie o podnete, ústavný súd rozhodol o jeho zastavení na základe § 22 a § 31a ods. 2 zákona č. 38/1993 Z. z. v spojení s § 104 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku.

Nad rámec uvedeného ústavný súd konštatuje, že v budúcnosti môže pokračovať konanie o prijatej časti podnetu navrhovateľky, ak odstráni procesnú prekážku, ktorá viedla k jeho zastaveniu týmto rozhodnutím, t. j. ustanoví si právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom. Právo na poskytnutie právnej pomoci za zníženú odmenu alebo bezplatne majú podľa § 19 ods. 3 zákona Slovenskej národnej rady č. 132/1990 Zb. o advokácii občania, u ktorých je to odôvodnené ich majetkovými pomermi.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 1. júla 1997